

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Kongehuset og offentlige myndigheder

Citation: Kierkegaard, Søren: "Kongehuset og offentlige myndigheder", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b120-txt-shoot-idf6944908-400d-4f90-b2c9-0e77e66d4d62.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Fra SK · 2. juni 1841 · til kong Christian VIII

Til Kongen!

Kjøbenhavn d. 2^{den} Juni 1841.

Søren Aabye Kierkegaard, Candidat i Theologien med Laudabilis fra Juni 1840, ansøger allerunderdanigst om Tilladelse til at maatte indlevere sin for Magister-Graden udarbejdede Dissertation, »om Begrebet Ironi med stadigt Hensyn til Socrates«, i Modersmaalet, dog saaledes, at der vedføies samme latinske Theses og at det mundtlige Forsvar bliver paa Latin.

For Deres Majestæt vover Undertegnede herved at fremtræde med allerunderdanigst Ansøgning om Tilladelse til at maatte indlevere sin for Magister-Graden udarbejdede Dissertation, »om Begrebet Ironi med stadigt Hensyn til Socrates«, i Modersmaalet, dog saaledes, at der vedføies samme latinske Theses, og at det mundtlige Forsvar bliver paa Latin.

Idet jeg fordrister mig til allerunderdanigst at henlede Deres Majestæts allerhøieste Opmærksomhed paa denne min Ansøgning, er det fornemlig Forestillingen om, at ved kongelig Naade en lignende Begunstigelse er bleven saa vel Mag:Hammerich, som Mag:Adler til Deel, der giver mig Mod til at haabe, og det saa meget mere som de ydre Omstændigheder synes aldeles eensartede. Hvad nemlig den Gjenstand angaaer, jeg har foretaget mig til Behandling, da tilhører vel paa en Maade Begrebet Ironi Oldtiden, men tilhører den dog egentlig ogsaa kun forsaavidt, som den moderne Tid hermed tager sin Begyndelse, saaledes at dette Begrebs Opfattelse i strængeste Forstand maa hævdes den nyere Tid. Hertil kommer, at dette Begreb atter i den Tid, som ligger os nærmest, har gjort sig gjeldende i riig individuel Mangfoldighed. Denne dets Fremtræden i vor Tid maatte der ogsaa tages et væsentligt Hensyn til. I Betragtning heraf tillader jeg mig allerunderdanigst at hendrage Deres Majestæts allerhøieste Opmærksomhed paa, hvor vanskeligt ja umuligt det vilde blive, uden at den fri, personlige Fremstilling for meget vilde lide, udtømmende at behandle denne Gjenstand i det Sprog, der hidtil var de Lærdes. Men ligesom Gjenstandens Beskaffenhed maatte anbefale dette mit Andragende, saaledes forhaaber jeg ved mine Examina, som alle ere fuldendte med bedste Character og Examen philologico-philosophicum med Udmærkelse, at have aflagt Prøver paa at være i Besiddelse af saa megen Indsigt i de lærde Sprog, at jeg ikke kan ansees at have gjort mig uværdig til en saadan Begunstigelse. Hertil kommer, at jeg i længere Tid har beskæftiget mig med at undervise i det latinske Sprog og derved haft Leilighed til ikke at glemme, hvad jeg har lært, og maaskee at lære Mere. I denne Henseende tillader jeg mig allerunderdanigst at lade følge en Copie af en Attest fra Borgerdydsskolens Bestyrer Hr Professor Nielsen.

»Hr Candidatus theol: S. Aabye Kierkegaard udmærkede sig som Discipel i denne Skole ved Flid og Hoved og ved en aandrig Opfattelse af Underviisningsgjenstande i Almindelighed og af Sprogenes Form og Aand i Særdeleshed. Han vakte da allerede de store Forventninger om Retsindighed, Selvstændighed og Dygtighed, om det skarpe, klare og omfattende Blik, den dybe, levende og alvorlige Aand, og den i alle Retninger ypperlige Fremstillingsgave, han siden har afgivet Prøver paa. Omstændighederne have vel ikke gjort det nødvendigt for ham at undervise, men han har dog ofte følt Trang dertil. Saaledes har han flere Aar paa min Anmodning understøttet mig med de svagere Candidater i Latinsk Stiil og heldig virket til at vække dem til en Tænkning, der ikke var beregnet blot paa Examen, men vedblev at vise sig virksom paa deres senere Liv; i et Par Aar, da jeg ikke selv formedelst svage Øine kunde rette øverste Classes Stile, gjorde han det for mig med den nu modnere Indsigt i Sproget, jeg kjendte hos ham i Skolen; i eet Skoleaar læste han efter sit Ønske Latin i 2^{den} Classe, og bragte den vidt i Latin og dens hele aandelige Udvikling; nogle af dem dimitteredes i Aar, da han ogsaa velvillig understøttede mig i Latin og Stiil i øverste Classe og gjorde det ligesaa godt som jeg selv. – Saavidt jeg altsaa formaaer at dømme, har han et ikke almindeligt Herredømme over det latinske Sprogs baade mundtlige og skriftlige Behandling.« Borgerdydsskolen i Kjøbenhavn d Novb: 1840. M. Nielsen.

Om allernaadigst Bønhørelse anholder

allerunderdanigst

Søren Aabye Kierkegaard
Candidat i Theologien.